

er store nok til at kunne gøre det uden at spørge, om det er ret eller billigt. Den Mand, som var Stationsforstander i Vejle under samme Forhold, lod man vedblive at være Stationsforstander, det er altsaa ikke et Princip, der er fulgt, men det er et Overgreb, og efter min Mening et Magtovergreb af den mest brutale Art, der her er begaaet. Man kan ikke nægte, at det er brutalt at sige til en Mand, som har arbejdet godt i 20 Aar under de Forhold, jeg har nævnt, og som altsaa er en veltjent Mand: Du er ikke værdig til at avancere, Du skal sættes paa en helt anden Plads end den, de faar Lov til at beklæde, der nu staar under Dig som Assistent, og en af dine Kolleger, som har virket under samme Forhold som Du, skal vedblive at være Stationsforstander, men Du skal sættes ned i en Klasse, hvor Du endog afskæres fra at avancere til Stationsforstander. Man kan ikke fortænke Manden i, at han føler sig overmaade ilde behandlet ved dette. Hvem vilde ikke blive medtaget, naar han pludselig, efter at have arbejdet med et bestemt Maal for Øje og gjort det fortræffeligt, støder paa en Magthaver, overfor hvem han staar magtesløs, der kuldkaster alle hans Forhaabninger? Stationsforstanderne i Jelling og i Give har indtil den 30. September levet i Troen paa, at de skulde gaa over til Statsbanerne som Stationsforstandere, men den 30. September faar de Meddelelse fra Statsbaneadministrationen om, at de er satte ned til at være Stationsmestre fra den 1. Oktober at regne. Jeg mener, det er en overordentlig haard Omgang at give disse Mennesker, og jeg forstaar, at de føler sig ilde berørt deraf.

Naar jeg drager dette frem her, er det, fordi jeg saa indtrængende som muligt vil bede Finansudvalget om at tage sig af denne Sag, ikke alene for denne Mands Skyld, men ogsaa, fordi vi ikke har Ret til at sige til en Mand: Det er os ligegyldigt, hvordan det gaar Dig, om Du bliver behandlet godt eller ilde, om Du bliver sat ned i en Klasse, som Du ikke fortjener at komme ned i, eller ej. Jeg vil saa indtrængende, som det er mig muligt, bede Finansudvalget inden tredie Behandling søge at raade Bod paa, hvad der her er sket, for Mandens Skyld og for Sagens Skyld. Kan det Overgreb, der her er sket, gaa upaataalt hen, kan det foregaa mange andre Steder, og det er vi ikke tjente med. Derfor vil jeg, som sagt, bede Finansudvalget tage Sagen i sin Haand endnu en Gang, og jeg kan til Motivering anføre endnu et Moment. Straks efter

Oktober, da det blev mig klart, at dette Spørgsmaal var blevet afgjort paa denne efter min Mening uretfærdige Maade, henvendte jeg mig til Generaldirektøren for Statsbanerne og spurgte: Er det da Meningen, at dersom Give Station skal være Statsbanestation, skal Manden bort? — Ja, selvfølgelig. — Men Herregud, hvorfor skal han bort? Han har jo tjent vel indtil nu baade under Privatbanen og under Statsbanerne. — Ja, hvorfor skal han væk? Fordi de, der kommer fra Privatbanerne, ikke har de samme Betingelser til at træde ind i Statsbanernes Tjeneste som de, der allerede har arbejdet i denne Tjeneste. Ogsaa overfor en saadan Betragtning synes jeg, der er Grund for Rigsdagen til at beskæftige sig med den Vilkaarlighed, der her er Tale om. Naar de paagældende har sat deres Evner og Kræfter ind paa at røgte det Hverv, der er betroet dem, saa vel, at alle har maattet erkende det dygtige Arbejde, kan vi ikke finde os i den bureaukratiske Tankegang, der siger: Det bryder vi os fejl om, for os gælder kun et eneste: Vi vil herske vilkaarligt, have Lov til at sætte ud, hvem vi vil, og antage, hvem vi vil. Derfor beder jeg Finansudvalget søge at ordne denne Sag paa en for disse Mennesker tilfredsstillende Maade. De fortjener det. I hvert Fald kender jeg Forholdene ved Give Station saa nøje, at det staar jeg inde for, og jeg skal stille de fornødne Oplysninger til Finansudvalgets Raadighed.

Kan Sagen ikke ordnes paa anden Maade, vil jeg bede Finansudvalget tage under fornyet Overvejelse den Ordning, der i Fjor var paa Bane i Finansudvalget, men som blev udsat, fordi Administrationen lovede at ordne alt saa godt og praktisk som muligt, bygge Holdeplads, naar der ikke kan blive Station nu, fordi det nu en Gang er saa, men for øvrigt ordne Forholdene saa godt som muligt. Hvorledes har man holdt det Løfte? Ja, til Dato er der ingenting gjort, men det faar nu være, man kommer vel en Gang dertil og forhaabentlig i det Aar, der er inde. Men jeg vil da henstille til Finansudvalget, om der ikke er Grund til at træffe den Afgørelse: Saa gør vi Give Holdeplads til Statsbanestation nu, thi Ønsket derom kan ikke holdes nede. Den kan fuldt vel opfylde de Krav, der stilles til den. Det var ganske sikkert fejlagtigt, at vi ikke gjorde det i sin Tid, men lad os løse Spørgsmaalet paa den Maade, at der ved Give bliver Statsbanestation, og lad os saa se, hvad Administrationen vil gøre, om den